

HET IS WEER BIJNA KERSTMIS

Kerstspel voor zes dames

door

WIEKE MULIER

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **HET IS WEER BIJNA KERSTMIS** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **WIEKE MULIER** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **6** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

ROLVERDELING:

ANITA 1 - (ca 60 jaar) voormalig hoofdredactrice van een grote krant; een milde, warme vrouw; linkszijdig verlamd.

ANITA 2 - (ca 55 jaar) de iets jongere en vooral krachtiger Anita 1. Overspannen, flitsend, zakelijk, verzorgd, intelligent.

NOTA BENE: Anita 2 is dus dezelfde persoon als Anita 1, maar ze worden door twee actrices gespeeld! Anita 2 is de zogenaamde, 'flashbackfiguur' van Anita 1. Dit moet duidelijk te zien zijn aan: bijna zelfde kleur haar, zelfde kapsel, zelfde sieraden, zelfde kleding, beiden dragen een rood vest waarop zichtbaar Anita staat geborduurd; eventueel zelfde bril. Lichaamslengte en gewicht mag verschillen, Anita 1 zit toch aldoor.

RITA - (ca 40 jaar) is duidelijk veel jonger dan haar collega's; redactielid, nog maar pas daar werkzaam; een ernstige, idealistische vrouw.

TILLY - (ca 50 jaar) redactielid, vlot, zelfverzekerd, intelligent.

MARIAN - (ca 50 jaar) redactielid, ook een typische carrière-vrouw.

NELLIE - (ca 35 jaar) bijzonder hartelijk; eenvoudige vrouw; al jaren de hulp van Anita.

NOTA BENE: Zolang Rita en Nellie maar duidelijk jonger zijn dan de anderen, en Anita 1 ouder, mag men gerust schuiven met de leeftijden.

INTERIEUR:

Het toneel stelt een vergaderruimte van een krant voor. Een wat ongezellig geheel. Een tafel zonder kleed, acht stoelen. Tegen de achterwand een zeer bescheiden kerstboompje, rekje met boeken, typemachine.

REGIE AANWIJZINGEN:

Links, zo ver mogelijk vooraan (vóór toneelgordijn dus), zit Anita 1 in een ruime fauteuil met een groot zacht kussen in de rug. Naast haar, aan haar rechterzij, staat een tafeltje met bloemen, een kop koffie en een telefoon. Anita 1 is linkszijdig verlamd ten gevolge van een attaque. Natuurlijk kijkt Anita 1 nooit naar wat zich afspeelt op het toneel achter haar.

ANITA 1 (*haar linkerarm ligt willoos en ongebruikt op haar stoelleuning, de hand verkrampst*): Toen droeg ik ook dit rode vest. Geen toeval. Ze zeggen wel eens dat niets toeval is, dat alles een oorzaak en een bedoeling heeft, dat je jaren later de puzzel ineens kunt overzien, dat alles blijkt te passen.... Toen was het ook vijftien december, net als vandaag. Daar dacht ik vanochtend niet aan, toen ik om mijn rode vest vroeg. Nellie zei: 'Waarom draagt u dat vest toch nooit, het staat u juist zo prima.' Goede Nellie. (*ze kijkt voor zich uit en tracht dan met haar rechterhand haar linkerhand wat comfortabeler te leggen. Na een stilte*) Goede Nellie. Ik zei maar weer eens, als zo vaak: 'Nellie, noem me toch Anita.' Ze wil niet. 'U bent een echte mevrouw, een dame,' zegt ze dan, 'een echte dame en ik ben zo veel jonger.' Goede Nellie. (*stilte*) Meestal denk ik er niet aan. Niet te veel terugdenken. Blijven oefenen, proberen te lezen, niet piekeren en blij zijn met alles wat het leven nog wel te bieden heeft: Nellie en de zon in de tuin. Niet piekeren. Niet over mijn mislukte huwelijk en niet over de kinderen die ik nooit kreeg en niet over de vrienden die ik nooit maakte, omdat ik het te druk had. Niet piekeren. Proberen dat boek wat ik wil schrijven vorm te geven. Geven. Proberen te geven. Zoals het gaan zal is het goed. Wie zei dat toch ook weer? Ach, dat verdraaide geheugen dat me zo in de steek laat... Toen niet. Mijn hersens werkten als een volmaakte computer. Nou, daar is niet veel van over... Vijftien december... Over een paar dagen komt Nellie met een kerstboom, een kleintje. 'Nellie,' zeg ik dan en ik zal er weer bij proberen te lachen, 'Nellie, wat moet ik nou met een kerstboom, zo helemaal in mijn eentje.' 'Juist omdat u in uw eentje bent, mevrouw,' zal Nellie zeggen, net als vorig jaar en het jaar daarvoor en daarvoor... Toen was er ook een kerstboom. In de vergaderkamer. We hadden afgesproken om twee uur. De hele redactie. Vergaderen over de kerstbijlage van 24 december. Die viel op een zaterdag. Een extra dikke kerstbijlage. Gut, wat was ik kwaad om die kerstboom toen. En als hoofdredactrice kun je dat zo lekker duidelijk zeggen. Ik kwam als eerste in de kamer. 'Lieve hemel,' zei ik, 'een kerstboom...'

ANITA 2 (*komt vergaderkamer inlopen; gekleed in rood vest etc., stapel papieren onder de arm*): Lieve hemel, een kerstboom, wat een flauwekul, het is hier geen feestzaal! En waarom is iedereen zo laat?! (*kijkt op horloge, dan weer naar kerstboom*)

ANITA 1: Ik weet nog hoe ik op mijn horloge keek. Het was nog geen twee uur. Drie minuutjes ervoor. Ongeduldig. En maar niet in de gaten hebben hoe overspannen ik was. Doorstomen, altijd maar doorstomen.

ANITA 2 (*gaat aan de tafel zitten, legt papieren voor zich, kijkt weer*

naar de kerstboom): D'r zitten nog kaarsjes in ook. Kunnen we gezellig de boel in de fik steken.

RITA (*komt op, lacht*) Dag mevrouw. Leuk, hè? (ze *doelt op de kerstboom, gaat er naar toe en wil de kaarsjes aansteken met een doosje meegebrachte lucifers*)

ANITA 2 (*boos*): Laat dat, Rita, straks krijgen we nog brand. (*Rita reageert beduusd en gaat bezig met nog wat mooier schikken van de kerstversiersels. Anita 2 bezig met papieren*)

ANITA 1: Altijd bang voor brand. Een mens is altijd bang voor de verkeerde dingen. Hoe is dat rijmpje ook weer? Een mens lijdt het meest door het lijden dat hij vreest en dat nooit op komt dagen. Zo heeft hij meer te dragen dan God te dragen geeft? Zoiets... Bang voor brand, bang voor honden, bang voor trappen. Altijd bang voor trappen geweest. Hoeft niet meer. Trappen? Ik zal nooit meer weten hoe dat voelt, een trap op, loden benen als je boven bent. Wat was ik toch moe. En maar van niets weten. De krant, de krant, elke dag de krant. Een wandelende krant was ik, met snelle zwarte letters en grote domme foto's. Ha! Een grote domme foto! Dat betekende weer minder tekst... Bang voor brand, maar wèl de grootste vette foto's plaatsen, met net zulke vette koppen: Brand in Venlo, brand in Badhotel. Hond bijt man. Zelfs een keertje man bijt hond. Arme Rita. Het kind was nog maar kort bij ons op de redactie. Nou ja, 'kind', ze was zo'n jaar of veertig denk ik. Hoe zou 't eigenlijk met haar gaan? Wat héb ik haar een veeg uit de pan gegeven!

ANITA 2 (*kijkt op uit papieren*): Heb jij die kerstboom daar misschien gezet?

RITA (*schrikt*): Ik heb 'm zelf gekocht, ik bedoel betaald.

ANITA 2 (*streng*): Ja, dat moest er nog helemaal bij komen. Waar blijven de anderen toch?

RITA: Ik was expres vroeg, om de kaarsjes aan....

ANITA 2: Dat begrijp ik. Je wou ons verrassen.

RITA: Omdat we over de Kerstbijlage gaan vergaderen. Ik dacht dan komen we een beetje in de stemming.

ANITA 2: Rita, een krant maken is een vak. Dan zou je dus als we een kunstbijlage bespreken schilderijen moeten ophangen of klassieke muziek laten horen? Een heel orkest huren bijvoorbeeld? En als we over eten schrijven, dan gaan we er dus lekker bij zitten smikkelen? Of we doen het in de keuken! Zou een duur grapje worden. Nou, vooruit, tuig dat domme ding af en zet 'm in de gang.

RITA (*doet wat Anita 2 zegt en begint af te tuigen*): Het was goed bedoeld.

ANITA 2 (*lacht*): Ja, dat moest er nog bijkomen.

TILLY (*komt op*): Hé Rita, wat een leuk idee! Heb jij die boom daar neergezet? Wacht, ik help je even. Hai, Anita.

ANITA 2 (*koeltjes*): Rita is de boom niet aan het optuigen, maar aan het aftuigen. Enfin. Rita, laat maar. Als Marian nou ook eens op tijd komt kunnen we beginnen.

MARIAN (*komt op*): Ik ben altijd op tijd! Hallo allemaal, kijk eens aan, een kerstboom! Om ons in de juiste stemming te brengen! Met échte kaarsjes. Anita, geef je aansteker eens, dan doe ik ze aan.

ANITA 2: Gaan jullie alsjeblieft zitten. Het is over twee. Ik heb geen aansteker bij me trouwens. (*men gaat ondertussen zitten; blocknotes, pennen, etc.*)

ANITA 1: Wat niet waar was. Ik had altijd een aansteker bij me. Soms wel twee, omdat ik toen nog rookte. Maar omdat ik de enige was en mijn hoofd koel wilde houden rookte ik tijdens redactievergaderingen niet. Heel principieel. 's Avonds haalde ik het in. Net of je zoiets in kunt halen! Vieze boel. Mede veroorzaker van.... van dit. (*ze verlegt haar linkerhand*) Het was maar een mager groepje die middag. Maar Henk was geveld door een stevige griep en John begeleidde Theo naar het ziekenhuis, want die had tussen de middag een graatje in zijn keel gekregen. Zijn gehoest en gekreun hoor ik nog. En Bernhard zat in het buitenland. Als altijd. John zou later komen. Nou, we hebben hem die hele middag nooit meer gezien.

MARIAN: Heeft iemand al iets van Theo gehoord?

ANITA 2: Ik heb net naar het ziekenhuis gebeld. Ze zijn bezig met hem.

TILLY: Nou, dat zal John zo wel terug komen, hij kan er moeilijk naast gaan zitten.

MARIAN (*lachend*): Ach, die twee kennende, denk ik dat ze in het café zullen stranden.

TILLY: Wachten we op ze?

ANITA 2: Vanwege dat café zullen we dat risico maar niet nemen.

MARIAN: Een meidengroep dus. Zeer geachte abonnees, vanwege een graatje krijgt u een onvervalste meidenbijlage. Eén graatje velde twee mannelijke medewerkers en een griepje bewijst weer eens wie er nou eigenlijk het sterke geslacht is. Maar daar een kopje koffie geen kwaad dan, omdat daar geen graten in zitten, is het misschien een goed idee, beste abonnees, als we dát eerst eens nuttigden. Oei, pardon, geachte abonnees, wij mogen van onze hoofdredacteur Mevrouw Anita van Dalen, het woord nuttigen niet bezigen. Trouwens. Dus. Derhalve. Allemaal woorden die op de verboden lijst staan. Dus. Vandaar....

ANITA 2: Het is tien over twee. Rita, haal jij eens vier koffie, (*Rita verdwijnt*) en dank je Marian, we maken van de nood een deugd: een

Kerstbijlage speciaal voor de vrouw.

TILLY: Zul je straks de mannen over horen!

ANITA 2: Dan moeten ze maar hier zijn. Al dat gevreet in de lunchpauze.

TILLY: Nou, als jij de verantwoording neemt. Ik vind het best. Zal trouwens wel niet veel verschil maken. 't Is alleen een kwestie van andere koppen boven de artikelen.

MARIAN: Mannen lezen vrouwenpagina's altijd aandachtiger dan de rest van de krant.

TILLY: Ik dacht dat wij geen verschil maken tussen man en vrouw, krijgen we weer allemaal ingezonden brieven.

ANITA 2: Prachtig toch? We plaatsen op de eerste pagina bij de inhoudsopgave: 'Extra Kerstbijlage voor de vrouw.' Moet je eens kijken hoe ze er uit zullen vliegen.

MARIAN: Lekker veel recepten. Zal Rita leuk vinden. Enfin, dan heb ik weer minder te doen. Ha, de koffie. *(Rita komt terug, met vier bekers koffie; gekleurde bekers, niet van plastic. Ze heeft ook koffiemelk en suiker bij zich)*

TILLY: Hé, wat een gezellige bekers!

RITA *(kijkt verlegen naar Anita 2)*: Ik heb er met nagellak die bloemetjes opgemaakt. Ik dacht, het is beter voor het milieu als we allemaal in plaats van die plastic dingen een eigen vaste beker hebben. *(voegt er haastig aan toe)* Ik was ze zelf wel om.

ANITA 2 *(streng)*: Nagellak en afwasspul zijn ook slecht voor het milieu, en warm water kost geld, èn energie, ook slecht voor het milieu.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto